KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 933/2008

av den 23 september 2008

om ändring av bilagan till rådets förordning (EG) nr 21/2004 med avseende på identifieringsmärkning av djuren och transportdokumentens innehåll

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG [1], särskilt artikel 10.1, och

av följande skäl:

(1) Enligt förordning (EG) nr 21/2004 ska varje medlemsstat upprätta ett system för identifiering och registrering av får och getter i enlighet med den förordningen.

(2) Systemet ska omfatta fyra delar, nämligen identifieringsmärken för identifiering av varje djur (nedan kallade *identifieringsmärken*), aktuella register som förs på alla anläggningar, transportdokument, samt ett centralt register eller en elektronisk databas. I bilagan till den förordningen anges kraven för dessa delar.

(3) I förordning (EG) nr 21/2004, i dess ändrade lydelse enligt förordning (EG) nr 1560/2007 [2], föreskrivs att elektronisk identifiering ska vara obligatorisk från och med den 31 december 2009.

(4) Den 17 november 2007 lade kommissionen fram en rapport för rådet om genomförandet av elektronisk identifiering av får och getter [3]. I rapporten dras slutsatsen att medlemsstaterna på vissa villkor även bör få godkänna nya typer av identifieringsmärken för får och getter.

(5) Det har skett tekniska framsteg på området för elektronisk identifiering. Det är därför lämpligt att ändra kraven på identifieringsmärken i förordning (EG) nr 21/2004 för att ett bredare spektrum av tekniska kombinationer ska kunna användas. Nya identifieringsmärken som injicerbara identifierare och elektronisk märkning på foten bör alltså godtas som identifieringsmärken enligt den förordningen. Användningen av sådana bör dock begränsas till transport inom landet, med hänsyn till att det behövs mer praktisk erfarenhet av att använda dessa nya identifieringsmärken. Eftersom elektronisk identifiering kommer att börja användas som första identifieringsmärke bör medlemsstaterna medges större flexibilitet vid användning av konventionella identifieringsmärken som andra identifieringsmärke. Del A i bilagan till den förordningen bör därför ändras i enlighet med detta.

(6) I del B i bilagan till förordning (EG) nr 21/2004 anges de uppgifter som de aktuella registren på varje anläggning ska innehålla. En del av uppgifterna finns endast på den anläggning där djuren är födda. För att minska den administrativa bördan bör den delen av bilagan därför ändras.

(7) Enligt förordning (EG) nr 21/2004 ska den elektroniska identifieringen från och med den 31 december 2009 vara obligatorisk för alla djur som föds efter det datumet. Under det första året efter den 31 december 2009 kommer dock största delen av djuren endast att identifieras med konventionella icke-elektroniska identifierare, eftersom de djuren är födda före nämnda datum. Under detta år kommer djur med elektroniska och icke-elektroniska identifierare att transporteras och hanteras tillsammans.

(8) De individuella djurkoderna från icke-elektroniska identifierare kan endast registreras manuellt. Manuell registrering med användning av icke-elektroniska identifierare kräver mycket arbete av djurhållaren och utgör en potentiell felkälla. Dessutom skulle det vara betungande för företagarna att hålla isär de få djur som har elektroniska identifierare och övriga djur, och att registrera deras individuella koder. Ett krav på att system för elektronisk avläsning installeras för individuell registrering skulle även det vara betungande, eftersom största delen av de djur som förflyttas fortfarande skulle identifieras med konventionella, icke elektroniska öronmärken. Datumet för att införa obligatoriska individuella djurkoder i transportdokumenten bör därför flyttas fram till dess att en väsentlig andel av får- och getpopulationen redan har identifierats på elektronisk väg. Denna slutsats dras även i kommissionens rapport om genomförandet av elektronisk identifiering av får och getter.

[1] EUT L 5, 9.1.2004, s. 8.
[2] EUT L 340, 22.12.2007, s. 25.
[3] KOM(2007) 711.

(9) Datumet för införandet av en obligatorisk individuell identitetskod för varje djur i transportdokumentet bör därför flyttas fram till den 1 januari 2011. Det datum som avses i del C punkt 2 i bilagan till förordning (EG) nr 21/2004 i fråga om transportdokumentet bör därför ändras i enlighet med detta.

(10) Särskilt bör situationen i fråga om djur födda före den 1 januari 2010 beaktas när det gäller kravet att registrera individuella djurkoder i transportdokumentet. Riskerna i samband med transport av sådana djur till ett slakteri är begränsade och rättfärdigar inte den extra administrativa belastning som detta krav innebär. Djur som förflyttas direkt till ett slakteri bör därför undantas från det kravet oberoende av datum för transporten.

(11) Även om djur födda före den 1 januari 2010 fortfarande skulle utgöra en väsentlig del av får- och getpopulationen 2011 skulle riskerna i samband med transporter av dessa djur ständigt minska i proportion till minskningen av antalet sådana djur, till och med den 31 december 2011. Transporter av sådana djur bör därför undantas från kravet att registrera individuella djurkoder i transportdokumentet fram till den 31 december 2011. Efter detta datum skulle största delen av får- och getpopulationen identifieras elektroniskt, och manuell registrering skulle endast behövas i ett fåtal fall, eftersom den endast skulle gälla gamla djur som förflyttas till andra anläggningar, och inte dem som förflyttas till slakterier. Den belastning sådan registrering efter den 31 december 2011 skulle innebära för djurhållaren skulle liksom de potentiella felkällorna ligga inom rimliga gränser.

(12) Det är därför lämpligt att fastställa vissa övergångsbestämmelser under systemets inkörningstid när det gäller registreringen av individuella djurkoder i transportdokumentet för djur födda före den 1 januari 2010.

(13) I del C i bilagan till förordning (EG) nr 21/2004 anges de uppgifter som transportdokumentet ska innehålla. Destinationsanläggningens identitetskod är inte alltid tillgänglig på avsändningsanläggningen. Namn- och adressuppgifter för destinationsanläggningen eller följande djurhållare bör godtas som alternativ.

(14) Förordning (EG) nr 21/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.

(15) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 21/2004 ska ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 september 2008.

På kommissionens vägnar
Androulla VASSILIOU
Ledamot av kommissionen

BILAGA

”BILAGA

A. IDENTIFIERINGSMÄRKEN

1. Den behöriga myndigheten ska godkänna de i artikel 4.1 föreskrivna identifieringsmärkena, som ska vara utformade så att de

a) utgör åtminstone ett synligt märke och ett som kan avläsas elektroniskt,

b) sitter kvar på djuret utan att orsaka skador, och

c) lätt kan avlägsnas ur näringskedjan.

2. Identifieringsmärket ska innehålla en kod som innehåller följande information i här angiven ordning:

a) Antingen den tvåställiga alfakoden eller den treställiga sifferkoden [1] enligt ISO 3166 för den medlemsstat där den anläggning där djuret först identifierades är belägen (’landskod’).

b) En individuell djurkod med högst 12 siffror.

Utöver koderna i a–b får den behöriga myndigheten, förutsatt att dessa koders läslighet inte påverkas, tillåta en streckkod och kompletterande uppgifter från djurhållaren.

[1]

Österrike	AT	040
Belgien	BE	056
Bulgarien	BG	100
Cypern	CY	196
Tjeckien	CZ	203
Danmark	DK	208
Estland	EE	233
Finland	FI	246
Frankrike	FR	250
Tyskland	DE	276
Grekland	EL	300
Ungern	HU	348
Irland	IE	372
Italien	IT	380
Lettland	LV	428
Litauen	LT	440
Luxemburg	LU	442
Malta	MT	470
Nederländerna	NL	528
Polen	PL	616
Portugal	PT	620
Rumänien	RO	642
Slovakien	SK	703
Slovenien	SI	705
Spanien	ES	724
Sverige	SE	752
Förenade kungariket	UK	826

3. Det första identifieringsmärket enligt artikel 4.2 a ska svara mot kriterierna i antingen a eller b:

   a) En elektronisk identifierare i form av en bolustransponder eller ett elektroniskt öronmärke, som svarar mot specifikationerna i punkt 6.

   b) Ett öronmärke gjort av ett oföränderligt material; det ska inte kunna manipuleras, det ska vara lätt att avläsa under hela djurets livstid, det ska inte kunna återanvändas och de i punkt 2 föreskrivna koderna ska vara outplånliga.

4. Det andra identifieringsmärket, som föreskrivs i artikel 4.2 b, ska svara mot följande kriterier:

   a) För djur som identifieras i enlighet med punkt 3 a,

      i) antingen ett öronmärke som svarar mot kriterierna i punkt 3 b, eller

      ii) ett märke på foten som svarar mot kriterierna för öronmärken i punkt 3 b, eller

      iii) en tatuering, med undantag för djur som är föremål för handel inom gemenskapen.

   b) För djur som identifieras i enlighet med punkt 3 b,

      i) antingen en elektronisk identifierare som svarar mot kriterierna i punkt 3 a, eller,

      ii) för djur som inte är föremål för handel inom gemenskapen, en elektronisk identifierare i form av ett elektroniskt märke på foten eller av en injicerbar transponder som svarar mot de tekniska specifikationerna i punkt 6, eller

      iii) om elektronisk identifiering inte är obligatorisk enligt artikel 9.3,

         — ett öronmärke som svarar mot kriterierna i punkt 3 b,

         — ett märke på foten som svarar mot kriterierna för öronmärken i punkt 3 b, eller

         — en tatuering.

5. Enligt det system som avses i artikel 4.2 c ska djuren identifieras per anläggning och individuellt, det ska finnas ett ersättningsförfarande när identifieringsmärket har blivit oläsligt eller har gått förlorat, som ska tillämpas i syfte att bekämpa epizootiska sjukdomar, under den behöriga myndighetens tillsyn och utan att spårbarheten mellan anläggningar äventyras, och det ska i samma syfte gå att spåra djurens förflyttningar inom det nationella territoriet.

6. De elektroniska identifierarna ska svara mot följande tekniska specifikationer:

   a) De ska vara skrivskyddade passiva givare som fungerar med HDX- eller FDX-B-teknik och uppfyller ISO-standard 11784 och ISO-standard 11785.

   b) De ska gå att avläsa med läsare som uppfyller ISO-standard 11785, vilka klarar att läsa HDX- och FDX-B-givare.

   c) Läsavståndet ska vara

      i) minst 12 cm för öronmärken och märken på foten vid avläsning med handhållen läsare,

      ii) minst 20 cm för bolustranspondrar och injicerbara transpondrar vid avläsning med handhållen läsare,

      iii) minst 50 cm för alla typer av identifierare vid avläsning med fast läsare.

7. Den identifieringsmetod som avses i artikel 4.3 ska vara följande:

a) Djuren ska identifieras genom att det på ena örat fästs ett öronmärke som godkänts av den behöriga myndigheten.

b) Öronmärket ska vara gjort av ett oföränderligt material, ska inte kunna manipuleras, ska vara lätt att avläsa, ska inte kunna återanvändas och får endast vara försett med outplånliga koder.

c) Öronmärket ska innehålla åtminstone följande information:

i) Den tvåställiga landskoden ([1]).

ii) Identitetskoden för den anläggning där djuret föddes eller en individuell djurkod ur vilken födelseanläggningen framgår.

De medlemsstater som använder detta alternativ ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta inom ramen för den kommitté som avses i artikel 13.1.

Om djur som identifieras enligt denna punkt antingen hålls efter det att de uppnått tolv månaders ålder, eller är avsedda för handel inom gemenskapen eller för export till ett tredjeland, och i samtliga fall fortfarande hålls på den anläggning där de föddes, ska de innan de lämnar anläggningen identifieras i enlighet med punkterna 1–4.

B. ANLÄGGNINGENS REGISTER

1. Från och med den 9 juli 2005 ska registret vid en anläggning innehålla åtminstone följande uppgifter:

a) Anläggningens identitetskod.

b) Anläggningens adress och geografiska koordinater eller likvärdig uppgift om anläggningens geografiska läge.

c) Typ av produktion.

d) Resultatet av den i artikel 7 avsedda djursammanräkningen och datum då den utfördes.

e) Djurhållarens namn och adress.

f) När det gäller djur som lämnar anläggningen:

i) Transportörens namn,

ii) registreringsnummer för den del av transportmedlet som innehåller djuren,

iii) destinationsanläggningens identitetskod alternativt namn och adress eller, när det gäller djur som transporteras till ett slakteri, slakteriets identitetskod eller namn samt avsändningsdatum,

eller en dubblett eller bestyrkt kopia av det transportdokument som avses i artikel 6.

g) När det gäller djur som kommer till anläggningen, identitetskoden för den anläggning från vilken de kommer samt ankomstdatum.

h) Uppgifter om eventuellt utbyte av identitetsmärkena.

2. Från den 31 december 2009 ska anläggningens register innehålla åtminstone följande aktuella uppgifter för varje djur som fötts efter det datumet:

a) Djurets identitetskod.

b) På födelseanläggningen, födelseår och -datum samt datum för identifieringen.

c) Månad och år när djuret dött på anläggningen.

d) Ras och genotyp om dessa är kända.

För djur som identifieras enligt del A punkt 7 ska de uppgifter som föreskrivs i a–d i den här punkten anges för varje parti djur med samma identifiering, och uppgifter om antalet djur ska ingå.

3. Anläggningens register ska innehålla namnet på den utsedda eller godkända företrädare för den behöriga myndigheten som har kontrollerat registret samt hans eller hennes underskrift och datum för kontrollen.

C. TRANSPORTDOKUMENT

1. Transportdokumentet ska fyllas i av djurhållaren på grundval av en förlaga som upprättas av den behöriga myndigheten. Det ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

a) Anläggningens identitetskod.

b) Djurhållarens namn och adress.

c) Totala antalet flyttade djur.

d) Destinationsanläggningens eller den följande djurhållarens identitetskod, eller, då djuren förflyttas till ett slakteri, slakteriets identitetskod eller namn och geografiska läge, eller vid växling av betesområde, bestämmelseorten.

e) Uppgifter om transportmedlet och transportören, däribland transportörens tillståndsnummer.

f) Avsändningsdatum.

g) Djurhållarens underskrift.

2. Från och med den 1 januari 2011 ska transportdokumentet innehålla den individuella identitetskoden för varje identifierat djur i enlighet med del A punkterna 1–6, utöver uppgifterna i punkt 1 i den här delen.

3. De uppgifter som föreskrivs i punkt 2 är dock inte obligatoriska för djur födda senast den 31 december 2009

a) vid förflyttning av dessa djur till ett slakteri antingen direkt eller inom ramen för ett övervakningsförfarande som utesluter senare förflyttningar till en annan anläggning,

b) till och med den 31 december 2011 för alla andra transporter.

D. ELEKTRONISK DATABAS

1. Den elektroniska databasen ska innehålla minst följande uppgifter om varje anläggning:

   a) Anläggningens identitetskod.

   b) Anläggningens adress och geografiska koordinater eller likvärdig uppgift om anläggningens geografiska läge.

   c) Djurhållarens namn, adress och verksamhet.

   d) Djurart.

   e) Typ av produktion.

   f) Resultatet av den djursammanräkning som föreskrivs i artikel 7.2 och datum då den utfördes.

   g) Ett fält reserverat för den behöriga myndigheten där denna kan lägga in djurhälsouppgifter om exempelvis transportrestriktioner, status eller andra uppgifter som är relevanta för EU-program eller nationella program.

2. I enlighet med bestämmelserna i artikel 8 ska databasen innehålla en notering av varje enskild förflyttning av djur.

   Denna notering ska innehålla minst följande uppgifter:

   a) Antal djur som förflyttas.

   b) Avsändningsanläggningens identitetskod.

   c) Avsändningsdatum.

   d) Destinationsanläggningens identitetskod.

   e) Ankomstdatum.”